

SLOVENSKI NAROD.

Inhaja vsak dan svečer, izimi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 20 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poština znaša.
Za oznanila plačuje se od četiristopne peti vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenskrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopis naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.
Upravljanju naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ljubljanske nemške šole.

[Izv. dopis.]

I.

Ob sklepu šolskega leta je sicer Vaš cenjeni list objavil pod zgornjim zaglavjem dva prav dobra in umestna članka; vendar, ker več oči več vidi, dovolite še meni, da rečem ob začetku novega šolskega leta o tej rak-rani na Ljubljanskem šolstvu tudi jaz jedno, dve, iz česar boste razvideli, da se tudi na deželi zelo zanimamo za to važno red ter mislimo, da ste v beli Ljubljani o tej zadevi „radikalci“ in „konservativci“ vse nekako premični, zato ne bode škodovalo od naše strani malo bodrila.

Najpoprej moram povedati, da se s koncem druzega članka ne strinjam, ki se je glasil: „Ta naš deželni zbor je poklican, zakonitom potom dočiti, da morajo otroci obiskovati tiste šole, v katerih je materinščina njih učni jezik, slovenski otroci slovenske, nemški pa nemške ljudske šole“. In zakaj se ne strinjam? Zato ne, ker je v navedenih besedah izražena znana „lex Kvitala“. Ako pa temu sicer modremu načrtu ni upal zakonite veljave dobiti niti energični češki deželni zbor, bi bilo čisto prazno upanje, da bi kaj tacaga izvredel naš pohlevni in razvojeni kranjski deželni zbor. Saj veste kako je pri nas: Niti Salomon v vsej svoji modrosti bi ne mogel skovati takega zakona, kateri bi bil Nemcem všeč, aki bi imel koristiti Slovanom. Žato so se pismouki nove „Südöster. Post“ hitro oglasili in kar naprej povedali, da iz te moke ne bode kruha, ker bi tak zakon ne dobil baje nikdar Najvišje sankcije.

Pač pa naš deželni zbor lahko storiti nekaj drugačega. Pokliče naj na ostri odgovor deželnemu odboru, zakaj tako goreče in radodarno razsiplje deželno imetje za priznano škodljive mestne nemške šole, mej tem, ko trajajo obravnave in poizvedbe najmanj sedem židovskih let, predno se ustavovi ali razširi kaka zares potrebna šola tukaj na deželi. Ker pa od deželnega zbora, posebno kakoršen je sedanji, ki kaj odločnega pričakovati, kaj je tedaj storiti? Ali naj puške v korujo pomečete in roke križem držite v ironični posmeh svojih narodnih nasprotnikov, ki vidijo, kako ste okorni in ne zuate porabiti svojih

močij, kakor so jih oni znali, dokler so bili na krmilu? Tega nikakor ne, kajti reč, za kogo se gre, je sveta in pravična, zatorej boja in znoja vredna.

Kako bi bilo treba zoper pogubne mestne nemške šole delovati, na to je določno namignil „Slovenec“ z dne 27. julija t. l. Glejte, še celo tako zmerna „konservativna“ gospoda se je nemalo prestrašila števila 931 nemške šole obiskujučih otrok, zato so v svojem organu napisali to le notico: „To število jasno govori. Zato je treba tukaj v Ljubljani združiti vse slovenske moči in delovati na to, da se nam v našem središču ne raznaroduje naša mladina.“ Vrlo dobro! Da, da — razvojene moči združite in kmalu bode konec nemške glorie!

Zdaj nastane vprašanje, kje naj te na veliko narodno škodo predolgo speče moči nemudoma nastavijo svojo delo? Na dveh krajin ob jednem! Pri mestnih šolah imata odločajočo besedo mestni šolski svet, kojemu je skrbeti za šolsko opravo in deželni odbor, ki učiteljstvo plačuje. Zato si delo tako le razdelite: Vi „radikalci“ pritiskajte na mestni šolski svet, osobito na gospoda župana kot njegovega predsednika. Ta naj po Vašem navodilu takrat, kadar bo zoper prišumela vsa v svili in baržunu voditeljica nemške deželske šole k njemu, govori tako-le: „Pa že spet novo paralelko, kaj ne da?! Oprostite, Vi gospodična ste pa že zares presitni in več ko predzrni. Ali nameravate morda spodaj trgovca Majerja iz prodajalnice pregnati? Ako pa zares z dosedanjimi prostori ne morete več izhajati, Vam hočem pomagati iz zadrege jaz. Takoj bom poslal slugo vprašat k sv. Jakobu in k nunam, za koliko slovenskih dekljic prostora imajo še v posameznih razredih, izkazno tabelo Vam jutri dopošljem in ukažem, da tistih 179 Slovensk odločite in napotite nekaj v to, nekaj v ono šolo, kamor je bliže, in potem bodo imele ostale Nemke toliko prostora, da si lahko napravijo vse klinolino. Lani ste sprejeli samo v I. razred 45 Slovensk. Kako se predzrete potem tak razred imenovati nemški razred?! Ni ga pa zakona in oblastva, katero bi moglo mestno občino prisiliti, da bi najemala za otroke jedne in iste občine ter jedne in iste narodnosti drage šolske sobe, plačevala šolske sluge in skrbela za kurjavo na dveh različnih šolah (slovenskih in nemških).

da bi pozabil svojo nesrečo? Hočejo tedaj napraviti iz njega morilca? Njega, najpoštenejšega moža, šestdeset milj na okrog? Ker mu oni ne odgovori, strese glavo kakor bivol proti Cecatu; ko pa vidi dve solzi, tekoči po velih licih, pomiri se mahoma: — No, sin moj, враčava se vedno k starim dogodkom, ostaviva to sedaj!

In šla sta dalje proti griču, kjer so rastli sami borovci.

— Slišiš? — pravi Cecato: tja gori, tja gori teciva. In kakor bi se ga bil polastil strab, pritne hiteti z zardelim obrazom.

Na vzhodu žarelo se je mej tem zlato-rdeče, ves grič se je tresič oživiljal in pošiljal v zrak na vse raznih prijetnih dišav. Slavci so prepevali zlati zarji v tisoč prebodih: bili so elegični stoki in glasi veselja; jadikovanje podobno ihtenju in koketno žgobenje umetnikovo, note pretrgana nenadoma in burovito gostolenje, posamezni glasi in čarobni zbori...

Lovca približata se prav počasi, boje se motiti ono veselo praznovanje. Starec stika kakor s kleščami slepčeve roku a oni se ves zavzet in srečen trese in smehlja.

— Tu, tu sem sediva za ta nagnojev grm — pravi naposled Cola, — sediva.

Tak luksus je za našo ubogo mestno občino predrag. Gospodična, opravili ste, moj poklon!“

In jednakoj naj gospod župan Ljubljanski povsoti tudi vodji deške nemške šole.

Vrhу tega morate v obeh dnevnikih pa tudi osebno pri vsaki ugodni priliki slovensko občinstvo svariti pred nemškimi šolami in mu oči odpirati, da so te šole v resnici slabe. Vi ste sicer že zadnjič v svojem organu to storili. Ali „Südöster. Post“ se je oglasila, pišoč: „Das sind aus der Luft geöffnete Behauptungen“. Zato je takim trdočocem mogoče do živega priti samo z neovrgljivimi števkami. Evo jib!

Prav dobro in zanesljivo merilo za vrednost kake ljudske šole je to, kako njeni učenci napredujejo v I. latinski šoli. O tem nas pouča javna šolska izvestja dotednih gimnazij. V ta namen sem si bil izposodil izvestji višje in nižje Ljubljanske gimnazije, in notri sem našel to-le zanimivo reč: Da je bilo v I. šoli višje in nižje gimnazije v slovenskih oddelkih, kamor pribajajo učenci iz slovenskih mestnih šol = 35, čitaj petintrideset odličnjakov, dva oddelka nižje gimnazije imata vsak kar po jednajst tacib „tičev“. To so „fantje od fare!“

Potem sem pogledal, kakšen je bil napredok v I. šoli višje gimnazije, kamor se vpisujejo učenci iz Ljubljanskih nemških šol. Soditi po tem, kako se te šole hvalijo po nemških časopisih, bi človek opravičeno pričakoval, da bode Bambergovim tiskarjem črnila zmanjkalo pri stavljjenji odličnjakov tega nemškega razreda. „Doch Welch eine bittere Enttäuschung!“ Statistika za ta razred kaže to-le: V začetku šolskega leta 1893/4 se je v I. a. (t. j. nemški razred) vzprejelo 46 učencev, mej letom jih je 10 izostalo, kar je že samo ob sebi jako slabo znamenje. Na konci leta jih je ostalo še 36. In kaj mislite, koliko je odličnjakov v tem elite-razredu? Akoravno sem še tako drobno gledal, nisem jih mogel več zapaziti, nego = 1, reci jednega samega! 20 jih je dobilo I. red; a razlika mej 46 — 21 = 25! Nad polovico teh dijakov je torej propalo takoj v I. šoli. — Zdaj pa pozivljem vse „filozofe“ in „barone“ okoli „Südöster. Post“, da naj nam trdoglavim Slovencem dokažejo s števkami, da je bil napredok tega razreda izvrsten!

Sedeta in ostaneta nema poslušaje skoraj brez dihanja.

* * *

Obide ju sladko-tožno veselje spominov. Druga za drugo se jima nategnejo one jeklene žile, kakor počivajoč v pomladnem dremanjem domačega miru: postala sta otroka nedolžna, dobra, kakor bi se ne bila bojevala nikdar, nikdar ne jokala.

Slepčec se je spominjal: Vzeli so ga prav malega v kmetijo k Coli, ko se mu je tudi mati preselila na oni svet v božjem imenu. Rastel je on tako nesrečen slep mej nežno ljubezni do dobrih kmetov; rastel je z gospodarjevimi otroci prav kakor sin in kako je bil vesel čuti Marijino glas, tekati po polji,igrati se z njo, ki ga ni zmerjala nikdar, in ga je naučila toliko malih stvari... Marija je odrasla, on je jel delati slavnate stole, nastavljati ptičem mreže, loviti ribe s trnekom: srečavala sta se redkeje, a zvečer sta ostajala na skedenji ali v kulinji in on jo je poslušal; oni njeni glas silil mu je v srce posebno milobno in ga odškodoval za njegovo nesrečo... Kako so bila srečna ona leta!... Potem, potem... poslali so jo v šolo, hoteli so imeti gospo in prišli so grdi daevi: ona ni zahajala več mej druge, postala je zamišljena, samosvoja, le od časa do časa

LISTEK.

Slavci.

(Italijanski spisal Ciampoli, poslovenila Márica.)

(Dalje)

Starec se ustavi pri lepi skupini črepnjakov, leže na travo in čaka: vrže od sebe rdečasti klobuk in si stisne belo glavo mej roki: zdel se je brast, katerega je strela podrla. Od časa do časa strese glavo mej suhim, zagorelimi in močnimi rokami — joče.

Slepčec je slišal komaj zadržano globoko ihtenje podobno hropenu; približa se kakor baš tepeni pes. Zakrivil je on vse to, spominšči ga lanskoga leta; dej, naj ga tepe, kakor zaslubi; prenesel bode vse, samo, da ga ne vidi tako, ker se mu trga srce... Starec se jezno obrne: kdo mu je rekел, da joče? Ne, za vse zlodeje ne! Cosa dé Santorelli ima že lezna jetra in takih slabosti ni imel nikdar. Pokopal je lansko leto z drugimi sedemdesetimi kakor mrho v jamo; ne, ne, ne, ne spomina se vet, noče slišati več; ni si postavil one koče daleč od vseh? In ni imel srca ostaviti svojo staro, svojo kmetijo, polje,

Če pa tega ne storé, ker bo oreh pretrd, potem bomo še dalje opravičeno in resnično trdili, da so Ljubljanske nemške šole prav slabe, in da Potemkinovih vadij ne znajo staviti samo na Ruskem, nego da je baš v Ljubljani v nemškem taboru stekih stavbah mnogo pravih strokovnjakov.

Glejte, taka budi kostramena Vas „radikalcev!“ Kje naj pa „konservativci“ nastavijo lopato za svojo, o tem hočem spregovoriti jutri.

Politični razgled.

Netranje dežele.

V Ljubljani, 11. septembra.

Delegacijs.

Ministerski predsednik je vsem članom letošnje delegacije naznani, da je otvoritvena seja avstrijske delegacije določena na dan 14. septembra ob 1. uri popoldne v veliki dvorani „Grand Hôtel Hungaria“ v Budimpešti.

Levičarji in nacionalci.

Boj mej levičarji in nemškimi nacionalci se je sedaj zanesel tudi na Češko. Nacionalci so ustavili neko društvo v obrambo narodnih interesov, pa ne pusta vanje židov. To je židovske levičarje razčačilo. Ustanovili so konkurenčno družbo ter svoje pristaše s posebno okrožnico svarili pred nacionalci. Tako se je oživil zopet boj mej tema strankama, tako ljud boj, da ga skoro ni več poravnati. Levičarji in nacionalci so v narodnih vprašanjih na Češkem povsem jedini, boj je nastal le radi protisemitizma, kateremu so se udali nacionalci in radi gospodarske politike levičarjev. Če se nasprotstvo ne poravna, utegne postati usodepolno za levičarje.

Vnanje države.

Rusija in Evropa.

Ruski finančni minister Witte se mudi sedaj v Opatiji, kjer je govoril z nekim Berolinškim vinarem in mu mej drugim rekel: Ruska politika je politika absolutnega miru. Car hoče živeti v miru z vsem svetom. Veliča zmota je, če se misli, da bi Rusija iz prijateljstva za Francijo krila mir ali privolila, da se krši. Če bi Francija začela vojno ali če bi bila kriva, da se začne, bi ne smela računati na pomoč Rusije. Takisto bi Rusija tudi Nemčije ne podpirala, če bi ta začela ali provocirala vojno. Rusija veruje, da je cesarju Viljemu ohranitev miru prav tako pri srci, kakor carju in cesarju Francu Jožefu. Obžalovati je, da se vzlič temu soglašaju najmogočnejših monarhov nadaljujejo priprave za vojno. Kar stori jedna teh držav za svojo vojsko, sili drugo, da stori to isto, da ne zaostane. Tako se sile izrabljajo po nepotrebni. Rusija ni vzrok tej progresiji oboroževanja, ali primorana je, ravnoti se po vzgledu drugih držav. Kolika sreča za vsako državo, da more polovico teh troškov prihraniti. — Minister je potem govoril o finančnih zadevah in o regulaciji ruske valute, katere se po njegovi sodbi sedaj še ne more lotiti.

Priprave za volitve na Bolgarskem.

Vse bolgarske stranke se pripravljajo za bližajoče se volitve v narodno skupščino. Zlasti delavnica je vlada. Ministerski predsednik Stojlov potuje skorodno po deželi in vabi volilce v vladni tabor. Tudi minister Radoslavov je začel korteševanje. Ta prizadevanja, ta osobna intervencija vladajočih ministrov potrjuje, da so Rusiji prijazne stranke zelo močne, tako da bi utegnile dobiti celo večino v sobranju, česar ne žele niti Koburžan niti sedanji njegovi ministri. Vladni listi javljajo, da se Cankovljevi pristaši zelo trudijo, doseči za volitve kompromis s Karavelovljevo stranko, da pa je Karavelov to po-

je pela... Oh, ono petje dražje nego slavčev... In kako je morala biti lepa! Življenje bil bi dal, da bi jo videl le jedenkrat, dotaknil se rok in obraz le jedenkrat! Ko je počival nekega večera sam pod staro lipo pred kmetijo poleg ograje, zasliši šumenje kril... Bila je ona: spoznal jo je celo po dihu: onstran ograje prišel je nekdo drug in slišal je besede ljubezni in nežna obečanja. Bog, koliko je pretrpel tedaj! In več mesecov bilo je tako vsak večer... nekega dan ni bilo najti Marije nikjer... Bežala je z onim drugim... Umrla je, rekel je oče hladen v svoji grozni brdkosti.

Od tedaj iskal jo je on — slepec: ne, ni umrla, dovolj mu je bilo slišati glas, videti jo srečno... Ko jo je našel v hišici polni prijetnih, omamljivih vonjav v veliki ograji Ricardonijevi, bilo mu je lažje: povedala mu je vse, vse prav naivno: svoj beg z grofovim sinom, zagotovilo, da bude poročena, obup, da sta morala radi nje jokati njena stara roditelja. Tako mu je zaupala vse, postal je njen prijatelj! Seveda, boljše tako, nego izgubiti jo za vedno...

Mej tem so pa slavci nadaljevali svoje čudovite melodije: vsa ravan je bila polna in solnce je vzhabalo na neskončnem obmebju. Kdo je še misil na lov?

(Dalje prih.)

nudbo odklonil. Stojlov skuša sestaviti stranko, v kateri bi bili združeni konservativci in zmerni rusofili in je začel iz državne uprave izpodrivati liberalne elemente. Stambulov sodi, da se valed tega ustreže sestaviti koalicija liberalnih strank proti konservativni vladi. Razni listi javljajo tudi, da je Stambulov ponudil Cankovu zvezo zoper sedanjo vlado, da pa je Cankov to ponudbo odklonil.

Vatikan in Kvirinal.

Mej papežovo in italijansko vlado se je po daljših pogajanjih doseglo porazumevanje glede dveh načeloma važnih zadev. Dan 5. t. m. je izšel kraljev dekret, s katerim se imenuje kardinal Santo Benetikum patrijarhom in se potrdi razni Škofo. Tisti dan je izšel tudi papeški breve, s katerim se naroča, naj Propaganda fide ustanovi eritrejsko prefekturo s sedežem v Kerunu, ki bo obsegala vse kraje v Afriki, katerih varstvo se je v svoj čas sklenjeni angleško-italijanski pogodbi izročilo Italiji. Zajedno je papež razveljal vsako tujo jurisdikcijo v teh krajih. Doslej so tod največ uplivali francoski Lazaristi, sedaj pa pridejo na njih mesto zopet italijanski kapucini. Za Italijo je to velika pridobitev.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna IX. velika skupščina

dné 7. avgusta 1894. leta v Novem mestu.

(Dalje.)

Podružnični zastopniki za IX. skupščino v zmislu § 14. glavnih pravil: 1. Bled: prof. dr. Ivan Svetina, eksposit Jakelj, pooblaščenec. 2. Brdo: beneficijat Jakob Strupi; župnik Valentin Bernik, pooblaščenec. 3. Cerkle: farmacevt Radoslav Hočevar. 4. Črnomelj ženska podružnica: posestnik Anton Schweiger, pooblaščenec. 5. Črnomelj moška podružnica: posestnik Anton Schweiger. 6. Gorenjska Dolina: župnik Jakob Aljaž, župnik Anton Žlogar. 7. Idrijska moška podružnica: trgovec Valentin Lapajne. 8 Idrijska ženska podružnica: trgovec Valentin Lapajne, pooblaščenec. 9. Kamenik ženska podružnica: mestni župan Josip Močnik, pooblaščenec. 10. Kamenik moška podružnica: mestni župan Josip Močnik. 11. Konstanjevica: notar Aleksander Hudovernik. 12. Kranj moška podružnica: trgovec Frančišek Omersa. 13. Kranj ženska podružnica: gospa Marija Drukarjeva. 14. Kropa-Kamenogorica-Dobrava: M. Pesjak, I. Pibrovec, I. Megušar, pooblaščenci. 15. Litija: prvomestnik Jernej Zupančič, župnik Martin Molek, Frančišek Knaflčič, nadučitelj Frančišek Slanc. 16. Prva Ljubljanska podružnica: c. kr. notar Ivan Gogola. 17. Šenklavško-frančiškanska ženska podružnica v Ljubljani: gospa pl. Bleiweisova, gospa Antonija Gogolova. 18. Šentjakobsko-Trnovska moška podružnica v Ljubljani: dr. Fr. Papež, deželnini odbornik; c. kr. okr. tajnik v p. Jos. Pichler; c. kr. okr. šolski nadzornik Andrej Žumer. 19. Šentjakobsko-Trnovska ženska podružnica v Ljubljani: gospa Vidmarjeva, gospa Zupančičeva. 20. Šentpeterska moška podružnica v Ljubljani: mestni župnik Martin Malenšek, mestna odbornika Ignacij Valentincič, Frančišek Trček. 21 Šentpeterska ženska podružnica v Ljubljani: gospa Marija Trčekova, gdčna Helena Baverkova. 22. Logatec moška podružnica: c. kr. okr. živinodravnik Frančišek Majdič. 23. Logatec ženska podružnica: gospa Amalija Majdičeva. 24. Loški Potok: župna upravitelja Anton Morè, Frančišek Kadunc. 25. Novo mesto: mestni župan Frančišek Perko, posestnik Ivan Krajec, c. kr. okr. živinodravnik Otmar Skale. 26. Pivka s sedežem v Št. Petru: kurat Ivan Zupan. 27. Poljanska dolina: župnik Jernej Ramoveš. 28 Postojinska moška podružnica: veletrgovec Frančišek Jurca, lastnik tiskarne Richard Šeber. 29. Postojina ženska podružnica: gdč. Matči Vičičeva, gdč. Rezika Jurcava. 30. Prem: učitelj Peter Cebin. 31. Radovljica: kapelan Jak. Matijan, pooblaščenec. 32. Ribnica: nadučitelj Štefan Tomšič. 33. Stari trg pri Loži moška podružnica: c. kr. notar Frančišek Strašek. 34. Stari trg pri Loži ženska podružnica: gospa Olga Pečeva. 35. Šiška: kapelan Jakob Matijan, tovarnar Viktor Rohrman, pooblaščenca. 36. Trnovo-II. Bistrica: dekan Ivan Vesel. 37. Turjak: župnik Jakob Gruden. 38. Št. Vid nad Ljubljano ženska podružnica: nadučitelj Janko Žirovnik, pooblaščenec. 39. Zagorje ob Savi: posestnik Matej Medved in gospa Medvedova. 40. Zatičina-Višnja gora: notar Stanko Pirnat, kapelan Jakob Pavlovčič. 41. Žužemberk: župnik Karol Jantigar. 42. Breški okraj: kapelan Josip Mešiček. 43. Celje: gospa Teresija

Sircia, pooblaščenka. 44. Gradec akademiska podružnica: cand. iur. Vinko Štrgar, cand. med. Ferdo Kunej. 45. Gradec izvanakademiska podružnica: cand. iur. Vinko Štrgar, pooblaščenec; cand. med. Ferdo Kunej, pooblaščenec. 46. Leski trg: posestnik Ivan Drobnič, vikarji Jernej Begataj. 47. Maribor: prof. dr. Ant. Medved. 48. Ormož ženska podružnica: župnik Anton Žlogar, pooblaščenec. 49. Ormož moška podružnica: župnik Anton Žlogar. 50. Ptuj: bogoslovec Frančišek Gomilšek, pooblaščenec. 51. Redica: ces. svetnik Ivan Murnik, pooblaščenec. 52. Slovenska Bistrica: mestni župnik Martin Malenšek, pooblaščenec. 53. Teharje: posestnik tiskarne Dragotin Hribar. 54. Trbovlje: župnik Janez Peklar, veleposestnik Anton Volavšek, kapelan Pankracij Gregorec. 55. Celovec: stolni vikarij Matej Ražun. 56. Rožek in okolica: župnik Anton Žlogar, pooblaščenec. 57. Žiljska dolina in fara Vrata: župnika Frančišek Katnik in Martin Krejči. 58. Ajdovščina moška podružnica: župnik Alfonz Blažko. 59. Ajdovščina ženska podružnica: zdravnik dr. Peter De France, pooblaščenec. 60. Bovec: župnik Anton Žlogar, pooblaščenec. 61. Briska-Biljana: kapelan Josip Vidmar. 62. Dornberg-Prvačina-Gradišče: župnik Josip Poljšak. 63. Dornberg ženska podružnica: urednik Andrej Gabršček, pooblaščenec za gospo Josipino Bizjakovo in gdč. Amalijo Jelšekovo. 64. Gorica moška podružnica: prof. dr. Frančišek Kos, c. kr. učitelj Benedikt Poniz. 65. Gorica ženska podružnica: gospa Josipina Blažonova, gospa M. Premrova, gdč. Olga Premrova. 66. Kanal: nadučitelj Michael Zega. 67. Kobarid: urednik Andrej Gabršček. 68. Sežana moška podružnica: nadučitelj Matko Kante, Jan Renčelj. 69. Sežana ženska podružnica: gdč. Maša Dolenčeva in gdč. Nežika Pitamiceva, pooblaščenki za gospo Zinko Rybařevo in gospo Antonijo Gabrščekovo. 70. Šempas: prof. dr. Ivan Svetina, pooblaščenec za deželnega poslanca župnika Blaža Grčo. 71. Tolmin moška podružnica: mestni župnik Ivan Vrhovnik, pooblaščenec. 72. Greta: deželnini poslanec Frančišek Dolenec, Anton Bremic. 73. Sv. Ivan na Vrdeli: deželnini poslanec I. M. Vatovec. 74. Trst moška podružnica: veletrgovec Ivan Mankoč. 75. Trst ženska podružnica: gdč. Ljudmila Mankočeva. 76. Podgrad: deželnini poslanec Slavoj Jenko, kapelan Vatroslav Počivalnik. 77. Prvačina ženska podružnica: vikarij Hilarij Vuk, pooblaščenec.

(Dalje prih.)

Domäče stvari.

— (Nemški gledališki podjetnik in naše deželno gledališče.) Za prihodnjo sezono je prirejanje nemških dramatičnih predstav v našem deželnem gledališču prevzel neki Openheim. Mož, ki je seveda žid, kakor je sploh nemška umetnost vse v židovskih rokah, še ne ve ali pa neče vedeti, kakšno je pravo razmerje mej njim in deželnim gledališčem. Navzdel si je doneči naslov „Schriftsteller und Director des Landestheaters in Laibach“. Ali ima res kako pravico do naslova „pisatelj“, nam ni znauo in nas tudi nič ne zanima, drugače pa je z naslovom „Director des Landes-Theaters in Laibach“. Do tega naslova nima rečeni Openheim nikake pravice, ker je samo direktor gledališke družbe, ki igra v našem deželnem gledališču, nikakor pa ne ravnatelj tega gledališča. Stvar sama na sebi ni tako malenkostna, kakor se kaže na prvi pogled. Po tem naslovu, kateri si je dal gosp. Openheim natisniti na svojo vizitnico, bi mogel kdo mislit, da je naše deželno gledališče nemško, da je Openheim v njem gospodar, mi pa v tej hiši le gostje, dočim je v istini razmerje ravno nasprotno. Kaj je napotilo g. Openheim, da si je prilastil rečeni naslov, je težko ugaditi, najbrž bi rad malo renomiral z njim ali pa povzdignil svoj kredit, a ker nam tako oblastno postopanje nikakor ne ugaja, želimo, naj bi se g. Openheim čim prej odgovoredal usurpiranemu naslovu.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista je poslal: G. Jakob Avšič, uradnik banke „Slavije“ na mestu venca na krsto umrlemu svojemu očetu 10 kron. — Živio rodoljubni darovalec in njegovi nasledniki!

— (Ganglova „Maria in stellis“.) Naprošeni smo prijaviti, da je čisti dohodek razstave Ganglovega reliefa določen za podporo učbenim

učencem tukajšnje c. kr strokovne šole. Začetna vstopina 10 kr. velja tudi za vojake niže od nařednika.

(Pet hribolazcev na Triglavu v nevarnosti.) V petek 7. septembra se je o polnoči odpeljala iz Ljubljane petorica slovenskih hribolazcev po železnicu v Lesce in od tod z vozom v Bobinj. Vreme je bilo dosti lepo, zrak čist, le na visokih vrhov planin podile so se magle. Domačini so obetali lepo vreme in hribolazci so odrinili do 8. t. m. ob polu 10 uri dopoludne iz Stare Fužine čez prvo Vrtačo proti Belemu polju. Hodili so pol-drugo uro in že našli toliko snega, da so se kepali. Ko so dospeli na Belo polje, pričelo se je že oblačiti. A po četrti uri popoludne, ko so z vodnikom in nosačem korakali proti sedlu, nastal je silen vihar. Bril in pihal je hribolazcem skozi obliko do kosti, raz vrhov metal jim je sneg v obraz tako silovito, da so nastali trenutki, ko ni bilo moč dihati. Roke so od mrazu tako otrpnile, da hribolazci niti gumbov pri obliki niso zamogli zapeti in palice držati. Kadar je vihar z vso silo pribril, bil je tako močan, da je tri držeče se hribolazce na mah podrli v sneg, ki je bil čez dva čevlja visok. Zavetja ni bilo nikjer, hribolazcem so jele moči pešati; le upanje, da koča Marije Terezije ne more več daleč biti, dalo jim je še toliko moči, da so nadaljevali hojo in boj z elementi, ki je trajal nad pol-drugo uro. Marsikdo je tedaj že mislil, da je več ne vidi, bele Ljubljane, da ostane gori pod vrhom Triglavovim. Na pol zmrzneni in omagani dospeli so ob 6. uri do koče, 2404 m visoko, 1 uro pod vrhom Triglav. Duri do koče so bile nad polovico zamecene s snegom in le s trudem so se dale odpreti. Nosač, ko je stopil v kočo, je zdihnil ter rekel: „Triglav, pusti v prihodnje ti mene v miru, jaz te bom gotovo tudi pustil.“ Tresič se po celem životi zanetili so hribolazci na ogajšči in v peči ogenj, skuhalci čaj in drugo ter ob 8. uri legli k počitku, odeli se s tremi odejami in ko so se vsled silovitega vrišča in viharja o polnoči zbudili, so se še vedno vti tresli od mraza, ko šiba na vodi. Vzne-mirjala jih je skrb, kako pridejo jutri zopet v dolino, če sneg in vihar ne posehata. Proti jutru so šele dobro zaspali, včas temu, da je veter metal sneg v okna s tako silo, da je zvenelo. Drugi dan, 9. t. m., ob sedmi uri vstali so hribolazci nekoliko spočiti. Mraz je bil silen. Včas temu, da je gorelo v peči in na ognjišči, je bilo le 3° gorkote v koči. Pričeli so kuhati in jesti in na zadnje so si še s kubanim vinom ogreli ude. Privezali so si klobuke na glavo, nogovice, ker rokavice imeli niso, na roke in tako našemarjeni vzeli so slovo od koče ter ob 1/4 na 10. uro dopoludne odrinili. Po strminah, na katerih je ležal sneg sem ter tja tudi po meter visoko, so morali kaj varno stopati. Vihar je ponehaval in ko so čez dobro uro prišli v Krmo, ponobal je veter popolnoma, in v dolini Krme ni bilo skoraj nič snega. Tukaj so se šele hribolazci odahnili, poživili in krenili potem po dolini proti Mojstrani, kamor so dospeli ob polu dveh popoludne. Rabili so tedaj iz koče do Mojstrane, za kojo hojo se več kot 5 ur računi, samo 4 1/2 ure. Da so hribolazci dostoju poslavili svojo rešitev, se umije.

(Umetalni ogenj) Graškega pirotehnika gosp. Frana Cuno na Koslerjevem vrtu bode v četrtek dne 13. t. m. s koncertom vojaške godbe.

(Na včerajšnji živinski semenj) se je prigralo 1093 konj in volov, 406 krav in 100 telet, skupaj 1599 glav. Kupčija je bila srednja. Najbolje so se prodajali voli, katere je prišel kupovat kupec iz Břeclavu na Moravi.

(Zdravstvene zadeve) V minulem mesecu avgusta je bilo vzprejetih v Ljubljanski bolnici 354 bolnikov (216 moških in 138 žensk.) Vstevi bolnike iz prejšnjega časa je bilo vseh vklj. 587. Umrlo jih je 26 (13 moških, 13 žensk) neozdravljenih je bilo izpuščenih 22, 19 je bilo premičenih, 186 ozdravljenih in 87 deloma ozdravljenih. Ostalo je koncem meseca še 247 bolnikov (137 moških in 110 žensk.) — V bolnici v Kandiji poleg Novega mesta je bilo vzprejetih minuli mesec 36 bolnikov, vstevi 26 iz prejšnjega doba jih je bilo 62. Umrlo je samo 1, koncem meseca jih je ostalo 23 v bolnici.

(Krompirjeva stolnica.) Iz Metlike se nam piše 10. septembra: Metlika je nameravala včeraj v mestnem logu prirediti veselico oziroma spomenico, da se je pred 100 leti tukaj zatec — krompir odditi. Za to krompirjevo stolnico je bilo vse pripravljeno, kar bi zamoglo veselje po-

speševati: muogovrata krompirjeva jedila, — v tem oziru so naše gospodje in gospodične pokazale tako bistrounost, da se jaj ne moremo načuditi, — krčmar je bil najet, da bi bil skrbel za dobro staro vince in za pečenko, godba je imela nalogo svirati sto let stare skladbe, pomen krompirja pojasnujoči govorji so bili naučeni, celo slavospev na krompir je bil srečno sestavljen. Vse je kazalo, da bo ta stolnica imponanta, tako da se je bodo spominjali še pozai rodovi. Žal, da je v nedeljo ves dan deževalo. Ta Pluvijeva nepriznajnost nas je sploh osupnila in v svoji žalosti smo se le s tem tolažili, da morebiti prihodnjo nedeljo, na katero je to za včeraj namejeno svetovanje preloženo, nam bo usoda mileja, da bomo zamogli dostoju poslaviti stolnico nebeskega daru — stolnico krompirjevo.

(Novo cerkev) prično graditi prihodnjo spomlad na Colu pri Vipavi, ker dosedanja več ne zadostuje.

(Vinska letina v vrapki dolini) ne bude sicer tako obilna kakor lani, a kapljica bode izvrstna. Grozdje je že zdaj tako dozorelo, kakor lansketo leto ob času trgovine. Prijateljem dobre kapljice se bude torej lahko postreglo s posebno izbornim blagom, samo škoda, da ga ne bude toliko, kakor bi bilo želeti.

(Italijansčina pri južni železnici.) V zadnji „Edinstvu“ se pritožuje rodoljub, da se skoro povsod na progi južne železnice na slovenski zemlji šopirita nemščina ali pa italijansčina, slovenskemu jeziku pa ni primernega mesta. Opozarja na ta nedostatek posebno vrla narodna županstva v Sežni in Nabrežini, kjer so napisi le v nemškem in italijanskem jeziku. — Jednako je pač tudi drugod, ker nekateri smatrajo južno železnico kot „nemški most“ do Adrije, kateri most na Primorskem še podpirajo z italijanskimi stebri.

(Šolska in učna razstava v Gorici) se odpre v četrtek ob 10. uri zjutraj v telovadnici Ženskega učiteljišča. Razstava bude prav zanimiva in krasna in bodo polne vse sobe učiteljskega poslopja.

(Kažipot,) ki ga izda zopet Goriška tiskarna g. Gabrčeka, bude letos obsegal tudi nekatero bližnje okraje sosednje Kraunske, namreč postojanski, radovljški in kranjski okraj. Uredništvo „Kažipota“ prosi vse prijatelje, da bi mu blagovoli naznani eventuelne pogreške.

(Primorski list,) ki je doslej izhajal v Trstu, se preseli v Gorico.

(Shod v inogradnikov,) ki je zbral na Dunaju, je minuli petek zaključil svoje zasedanje. Kot kraj bodočega vinogradarskega kongresa se je določil Trst. Udeležniki tega shoda si ogledajo tekem prihodnjih dajih trdnici pri Ptiju in pri Brežicah.

(Reška nestrnost.) Gosp. F. Boš, rodom Slovenec, ima v Reki na „Corso“ trgovino z mlekom in drugimi pridelki. Te dni je restavriral svojo prodajalnico in je poleg italijanskega napisal pridejal tudi hrvaški napis „Mlekarca“. Ta nedolžni napis pa je tako bodel v oči madjarsko-italijansko klico, da ga mu je po noči zamazala.

(Razpisane službe.) Pri državnem stavbinskem uradu za Kranjsko so izpraznjena tri mesta stavbinskih pristavov z dohodki X. čin. razreda in dva mesta stavbinskih praktikantov z adjutom 600 gld., oziroma 500 gld. Prošao je z dokazom sposobnosti in znanja obeh delželnih jezikov do dne 10. oktobra t. l. deželnemu predsedstvu v Ljubljani.

Slovenci in Slovenke! ne zabitte družbo sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

(Prvi avstrijski prostovoljni gasilec.) V češki Kamnici se je sestavil odbor, da se postavi spomenik tam l. 1884. umrlemu prvemu avstro-ugarskemu prostovoljnemu gasilcu Robertu Rohlicu. L. 1852. je pokojnik izstopil iz Praškega stalnega ogrevnjega društva in po mnogem trudu l. 1856. ustanovil prvo prostovoljno gasilno društvo v svojem rojstnem mestu v češki Kamnici. Bil je gasilec do svoje smrti.

(Izginule toplice.) Na južnem Ogerskem so popolnoma uschnile blatne toplice v Melencbah. Pred nekaterimi dnevi je začela voda padati v basenih, ki so bili kmalu popolnoma suhi. Vodstvo je pozvalo geološke izvedence, da poizvedo uzroke te katastrofe in pomagajo, če je še mogoče.

* (Troški svetovne razstave Pariske l. 1900.) se že zdaj proračunajo na 100 milijonov frankov. Zadnja razstava je prouzočila le 50 milijonov stroškov. Dohodki iz vstopnic morajo večinoma pokriti te stroške. Nekateri finančniki predlagajo, naj bi se z vstopnicami združile tudi srečke.

* (Nevihta v planinah.) V gornještajerskem gorovju so bile minuli teden hude nevihte, ki so napravile veliko škodo. Piazzi so podrli več mostov in zasuli deloma ceste. V nekaterih krajih je udarila strela in provzročila požare. Pozneje je padlo obilo sivega, ki je pobelil vrhove in zapadel tudi v dolinah.

* (Hiša iz šokolade.) Na svetovni razstavi v Antwerpenu je videti velikanski paviljon, narejen iz same šokolade. Razdeljen je v tri velike dvorane in tehta 27000 kilogramov.

* (Strela udarila je v balon) v vojaškem taboru v Adlershottu na Angleškem. Ko se je privezani balon v navzočnosti vojvode in vojvodine Connaught dvignil v zrak, je treščilo vanj in se je razpočel s silno detonacijo. Štirje vojaki, ki so držali vrv, so bili zadeti od strele in smrtno ranjeni.

* (Moč pesmi.) V Novem Jorku vzbuja subretna peska Bonnie Thornton entuzijazem s svojim „kupletom o revščini“. Pesmica opisuje trpljenje v bolnični ležečega ubožega otroka in je nazvano kupletni oblik galanjava. Ko poslušalci prav čvrsto aplaudirajo, sklene Bonnie svoji ročici in pravi: „Prosim, prosim, dajte kaj za uboge bolne otroke“. Vsak večer nabere Miss Thornton blizu 100 dolarjev za otroško bolnico. V zahvalo radodarnim darovalcem pa zapoje potem nekatere svojih najveseljših in pikantnih pesmic.

Književnost.

Bog i Hrvati. Ilustrovani hrvatski narodni kalendar sa poslovnim i zabavnim prilogom, sa odjelom za muhamedance, sajmovnikom i šematizmom za prostu godinu 1895. Tečaj II. Uredio Vjekoslav Flešer. Zagreb. Tišak i naklada Antuna Scholza. 1894. Str. 204. Cena broširanemu izvodu 50 kr., vezanemu 70 kr. Ta lepi in obsežni, s štirinajstidesetimi prekrasnimi ilustracijami olešani veliki koledar prinaša mimo bogate koledarske vsebine, mnogo zabavnih in poučnih sestavkov in skrbno ter točno sestavljen šematizem in je vreden toplega priporočila.

Matrice Slovanská. V seštku 17. in 18. prinaša ta izborna knjižnica ljubeznizo povest „V zatiši horském“, slovački spisal Anton Beleka, tri kratke iz ruščine preložene črtice „Šach — a mat“, „Summa Summarum“ in „Taneční zabava“ ter nadaljevanje znamenitega spisa Danilewského „Rusko a Evropa“.

Brzojavke.

Dunaj 11. septembra. Višji davčni nadzornik Ivan Tratnik v Ljubljani je dobil povodom svojega umirovljenja naslov in značaj finančnega svetnika.

Praga 11. septembra. Shod mladočenskih zaupnih mož je sklican na dan 23. septembra.

Beligrad 11. septembra. Več tisoč Arnavtov je napadlo mesto Sienico v sandžaku Novopazarskem. Prišli so tja protestovat, da se je namesto desetine pobrala osmina kot davek. Turški vojaki hitre napadenemu mestu na pomoč.

Peterburg 11. septembra. Carju se je zdravje obrnilo na bolje tako, da pojde še ta teden v Spalo.

Berolin 11. septembra. Za časa navorčnosti cesarja Viljema v Marienburgu, raztrošili so anarhisti po celem mestu listke z napisom: Dol s kraljem, živila anarhija.

Madrid 11. septembra. Princ Fran de Bourbon, ki je nastopil kot pretendent na francosko krono, bo moral izstopiti iz španske vojske. Pravosodni minister mu je prepovedal, imenovati se na Španskem vojvoda d' Anjou. Kraljica regentinja je izjavila, da je princ ta korak storil, ne da bi bila ona zanj vedela.

London 11. septembra. Pogreb grofa de Paris je določen za jutri ob 1. uri poludne.

Zahvala.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Zatičino-Višnjo goro-Št. Vid izreka iskreno zahvalo za sodelovanje pri velicilu dne 2. septembra 1894 prečast. gosp. A. Koblarju, deželnemu arhivarju v Ljubljani, posebno za njegov krasni šavnostni govor, slav. slovenskemu kolesarskemu društvu v Ljubljani za obilno udeležbo, gorenjskemu dekletu za lepo deklamacijo, slav. četverospev „Iliriji“ v Ljubljani za prekrasno petje, vsem zastopnikom podružnic sv. Cirila in Metoda, posebno Št. Jakobsko-Trnovske in Št. Peterske, posebno pa g. učitelju Franu Kovaču v Zatičini kot vodji pevskemu zboru za njegov neumorni trud in časten vseh in vsem gg. pevcam Zatičkim.

Podružnično načelstvo.

Umrli so v Ljubljani:

6. septembra: Alojzij Kotar, sprevodnikov sin, 3 leta, Resljeva cesta št. 24.
8. septembra: Anton Pich, sobni slikar, 44 let, Na stolbi št. 4. — Marija Medvešek, ruderj-va hči, 6 mesecev, Strelške ulice št. 11. — Ana Noll, posestnica, 76 let, Studentovske ulice št. 2.
9. septembra: Alojzij Slovša, mesarjev sin, 4 mesece, Hradeckega vas št. 26.
V deželni bolnici:
6. septembra: Marija Čuden, delavka, 27 let. — Nuža Jutihar, gostija, 80 let.
7. septembra: Jakob Terček, mizar, 34 let.
8. septembra: Anton Drobnič, delavec, 19 let.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
9. sept.	7. zjutraj	731.3 mm.	10.4°C	sl. zah.	obl.	27.00 mm.
	2. popol.	731.2 mm.	13.4°C	sl. szh.	dež.	
	9. zvečer	735.9 mm.	7.0°C	brevz.	dež.	
10. sept.	7. zjutraj	736.0 mm.	5.4°C	brevz.	megl.	
	2. popol.	736.8 mm.	15.8°C	sl. szh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	738.6 mm.	9.6°C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 10.3° in 10.3°, za 4.7° in 4.5° pod normalom.

Dunajska borza dne 11. septembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	99 gld. 10 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 . 95
Avtirska zlata renta	124 . 30
Avtirska kronska renta 4%	97 . 95
Ogerska zlata renta 4%	122 . 20
Ogerska kronska renta 4%	97 . 15
Avstro-ogrske bančne delnice	1021 . —
Kreditne delnice	370 . 75
London vista	123 . 85
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60 . 82%
20 mark	12 . 17
20 frankov	9 . 87
Italijanski bankovci	44 . 75
C. kr. cekini	5 . 87

Zahvala.

Povodom prebridke izgube naše nepozabne, v Gospodu počivajoče matere, oziroma stare matere, tače, sestre in tete, gospe

Ane Noll

izrekamo tužnega srca najtoplejšo zahvalo vsem prijateljem in znancem, kateri so nam z mnogo brojnimi dokazi tešilnega sočutja olajšali globoko bol. Posebno pa se še zahvaljujemo vsem darovateljem krasnih vencev, slav. pevskemu društvu „Slavcu“ za gulinivo petje, visokočastiti duhovščini, slav. „katoliški družbi“ za spremstvo z zastavo, kakor sploh vsem onim, kateri so v tolikem številu blagi pokojnici izkazali poslednjo čast, spremivši jo na njen zadnji poti.

V Ljubljani, dne 11. septembra 1894.

(1008) Žalujoči ostali.

Vhod v cirkus je popolnoma suh.

Krov cirkusa je popolnoma nepremičljiv in se bodo dajale predstave pri vsakem vremenu.

CIRKUS HENRY

v Ljubljani, v Lattermannovem drevoredu.

Danes v torek dne 11. septembra 1894

GALA-PREDSTAVA.

Jeu de Barre ali rop petlje, jako zabavna jahalna igra, ki jo izvajajo gospa ravnateljica Henry in gospoda Ernesto in Honef. — Tableaux hippologique predstavlja ravnatelj z najbolje drestranimi, v svobodi izručenimi konji konjušnic. — Dalje nastop vseh engaževanih umetniških močij.

V drugi! Amor v kuhinji.

Po ure pred začetkom predstave koncert, ki ga izvršuje domači orkester.

Jutri v sredo dne 12. septembra 1894 (1009)

velika predstava.

Razprodaja!

150.000 litrov

le pristnega vina
dolenjskega istrijanskega, tirolskega in specijalne vrste, kot zelenike, burgundca, teranca itd.

za vsako ceno.

Naročila naravnost Paulinovi kranjski vinarni v Ljubljani, Slonove ulice 52, kjer se ta vina tudi na drobno točijo, ali na Franca Paulina, trgovca in cerkvenega ključarja v Sentrupertu pri Trebnjem. (996—2)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Ana Šuklje

učiteljica na glasovirji začne s poukom dne 17. septembra.

Vegove ulice št. 8. (975—2)

Dve učenki

se vzprejmeta v popolno oskrbovanje pri J. Brill v Kendovi hiši, II. nadstropje, v Ljubljani, na Glavnem trgu. (948—6)

Bijaki

vzamejo se v stanovanje in hrano po nizki ceni pri neki izobraženi gospe, stanujoči blizu gimnazija.

Natančneje se pozive pri Franu Čudnu, urarju na Mestnem trgu št. 25. (993—2)

Pošten mladenič s tremi dobro dovršenimi gimnazijalkami ter več slovenskega in nemškega jezik, isče službe

pisarja

ter želi isto takoj nastopiti. — Pismene ponudbe na: J. K. poste restante Ljubljana. (988—2)

Dijaki

se vzprejmejo pod ugodnimi pogoji na hrano in stanovanje pri poštni, v sredi mesta stanujoči rodinci. — Natančneje izvē se v trafiki g. J. Svatek, Mestni trg št. 25. (952—3)

Dečka

14 do 16 let starega, vzprejme tako v mesarsko obrt

Jožef Windischer

posetnik in mesar (987—2)

v Kandiji pri Novem mestu.

Hiša

v Metliki, na dobrem mestu, v kateri je že več let trgovina z mešanim blagom in trafika, z vso opravo, mero, vago in z blagom vred

se dá v najem, eventuelno se prodá.

Več se izvē iz prijaznosti v upravištvi „Slov. Naroda“. (1008—1)

Posredovalnica služb

G. FLUX

v Ljubljani, na Bregu štev. 6

ima

veliko izběro služb

za pristojne posle vsake kategorije (možke in ženske), zlasti za kuharice (tudi k jedni ali dvema osebam), hišine, pestanje in dekleta za vsako delo itd. itd. (983—4)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. teleznic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajali in edahajni čas osnaženi so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. ur 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čes Selzthal v Ausses, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezeru, Inomost, Brogenz, Curih, Geneva, Pariz, Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine varo, Eger, Karlove varo, Francové varo, Prago, Lipaško, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. ur 7 min. ajtajr mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. ur 10 min. ajtajr osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. ur 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selzthal, Dunaj.

Ob 4. ur 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čes Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jezeru, Inomost, Brogenz, Curih, Geneva, Pariz, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzen, Marijine varo, Eger, Francové varo, Prago, Lipaško, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. ur 30 min. sicer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. ur 53 min. ajtajr osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipaško, Prago, Francové varo, Karlovi varo, Eger, Marijine varo, Plzen, Budejovice, Solnograda, Linc, Steyr, Gmunden, Ischl, Ausses, Pariz, Geneva, Curih, Bogenz, Inomost, Zell na Jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiš.

Ob 8. ur 6 min. ajtajr mešani vlak iz Novega mesta, Kočevje.

Ob 11. ur 27 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Lipaško, Prago, Francové varo, Karlovi varo, Eger, Marijine varo, Plzen, Budejovice, Solnograda, Linc, Steyr, Pariz, Geneva, Curih, Bogenz, Inomost, Zell na Jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovca, Lienza, Pontable, Trbiš.

Ob 12. ur 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevje.

Ob 4. ur 48 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Selzthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontable, Trbiš.

Ob 8. ur 34 min. sicer mešani vlak iz Novega mesta, Kočevje.

Ob 9. ur 21 min. sicer osebni vlak z Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontable, Trbiš.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. ur 23 min. ajtajr v Kamnik.

• 9. " 05 " popoldne " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

• 11. " 10 " sicer " " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Julijana Richter

Poljske ulice št. 14, I. nadstropje, na desno, začne dne 17. t. m.

s poukom na klavirji in s poukom italijsčine in francoščine.

Nagrada 1 gld. na mesec za dyakratni pouk mej tednom. Vpisovanja vsak dan do 5. ure. (1007—1)

Trgovski pomočnik

22 let star, izurjen v trgovini z manufakturnim in specerijskim blagom, isče službe.

Ponudbe pod: „zvest 300“ na upravnijo tega lista. (979—3)

Namizni raki.

Najizbornejše oplemenjene vrste, lovijo se vsak dan, da so vedno sveži, razpošilja pod janstvom, da dospé še živi, v poštini košaricah postnine in colinie prost po pošttem povzročju: 110 kom. rakov za juho gld. 2·50, 80 kom. srednje namiznih rakov gld. 3·—, 60 kom. velikanov gld. 4·50 in 32 kom. solo-velikanov, jako finih, čudo-vite živali, gld. 5·25. (854—14)

F. Schapira, Stanislav št. 274, Galicija.

Zadnji mesec.

Glavni dobitki

(847—16)